

Després dels dos anys de càrrec, s'inicia un nou cicle fester en el qual la filà prepara la seua participació dins d'un ambient més relaxat, si ho comparem amb el que han estat els anys de Capità i Alferis.

Encara hi ha coses per resoldre corresponents als esmentats anys, però es respira ja un ambient més distés i es prepara un any que serà més normal.

La Dinà de la filà va ser al Mas de Rafael Pastor el dia 25 de juny, dissabte per segona vegada. Hi va anar moltíssima gent; un total de 158 assistents. El servei el va realitzar el reboster Miguel Munera, que tants anys va ser conserge de la nostra filà. Com és habitual, la filà va fer un regal a la dona del Sr. Pastor, obsequiant-lo amb una planta-arbre no natural acorde amb la decoració del mas.

Vam haver de patir un fort esglai què hauria pogut tindre conseqüències molt desagradables. Una gran branca d'un dels arbres mil·lenaris que donaven ombra a l'explanada on érem es va desprendre. La branca va caure sobre la taula què estava envoltada de comensals. Només vam lamentar alguns danys materials en el cotxe del company Rafel Abad, què estava aparcant al lloc exacte on va finalitzar la seua trajectòria la gran branca.

El dia 30 de setembre ens va correspondre la celebració en l'Església de Sant Jordi de la missa en record als difunts amb l'assistència d'un bon grup d'alcodians.

A l'hora acostumada es va realitzar el primer "ensayo" fester de l'any.

El dia 3 de desembre es va convocar una Assemblea General Extraordinària per a tractar, entre d'altres temes, la confecció dels nous "petos" per a l'esquadra, per ser aquest el primer any que es parteix aquesta darrere del castell. Presentat el "peto" i el seu pressupost, i després de veure el cost que implicava, a banda de l'augment de la fulla o derrama que deuria abonar cada individu, es va desestimar aquesta proposta.

La Junta Directiva, davant d'aquest acord, va preparar uns escuts metal·lics que haurien d'anar a l'esquena subjectant-se per la part de davant.

Quan comença el mes d'octubre, també ho fan les celebracions del Mig Any. La filà va seleccionar la parella que deuria representar-nos en el campionat de cotos de l'Associació de Sant Jordi. Aquesta parella era la formada per Francesc Pérez Climent "Menta" i Jaume Pérez Rico.

Malgrat haver presentat una parella experimentada, vam ser eliminats en la segon partida.

El 22 d'octubre vam participar en el concurs de l'olleta, i la filà va preparar en el recinte de la Glorieta un espai d'acollida a individus i simpatitzants com és costum en les filaes que hi participen. Els cuiners van ser Herminio Álvarez, Alberto Domínguez, Felo Carbonell i Antuan Vicedo, i com tots els anys vam quedar tercers empatats amb totes les filaes que no van ser ni primera ni segon.

Després, al nostre local social, vam degustar l'olleta i ens vam preparar per a desfilar pel carrer Sant Nicolau en l'entraeta de costum.

El diumenge 30 d'octubre vam tancar el Mig Any traslladant-nos a Fontilles. La filà va arropar el Capità Vicent Gisbert amb els cavallers, esquadra de negres, festers i música. El nombre aproximat d'assistents va ser de 120 persones.

El comentari general va ser que tot va resultar perfecte, a excepció de l'espai reservat per a les taules de la filà, que va ser més bé escàs. Pràcticament ningú podia moure's i era quasi bé impossible passar entre les taules.

La filà va organitzar 7 "ensayos", generalment els divendres que és quan més gent hi acudeix. El primer, com ja sabem, va ser el 30 d'octubre, després de la missa de Sant Jordi. A continuació es van celebrar els dies 25 de novembre, 20 de gener, 24 de febrer, 18 de març (amb els tradicionals bunyols de Sant Josep) i el 8 d'abril després de l'Assemblea de Rams.

El dissabte 25 de març es va celebrar el sopar dedicat a la Dona Alcodiana, excel·lentment servit pel nostre reboster Fernando i on es va crear un bon ambient amb el disc-mòbil i el ball posterior, i també amb el sorteig d'obsequis a les dones, pels quals va licitar la filà al sopar-subhasta benèfic de desembre. Només hem de lamentar que l'assistència no va ser molt massiva.

El diumenge 2 d'abril estava programat un "ensayo" infantil què va ser substituït, molt encertadament per una visita al Casal de Sant Jordi i el seu Museu, recentment remodelat i ampliat. A la visita van acudir-hi mig centenar de xiquets i xiquetes que van rebre totes les explicacions pertinents. A banda, van ser obsequiats amb un llibret de les filaes. En tornar al local de la filà on va haver un aperitiu.

El dissabte 8 d'abril es va celebrar l'Assemblea de Rams en la qual els individus han de regularitzar els seus comptes financers amb la filà i on es designen els càrrecs i puestos en la festa de 1.995.

El Glorier oficial va ser sol·licitat per Àngel Julià Olcina i el de l'Hospital el va assumir José Tomás Miró, Glorier oficial de l'any 94.

El Glorieret infantil ja va ser designat amb anterioritat i, en no presentar-se més candidats, va ser nomenat el xiquet Juan Ignacio Gonzalo Laliga.

El lliurament de claus del castell va quedar en mans del fester infantil Ignasi Santacreu Balaguer.

Es van designar els esquadrers. Enguany, per primera vegada, hi hauria uns fins darrere del castell i uns altres des del castell fins a la fi.

Les dianes d'arrancà i últim tram es van omplir prompte, però el segon tram va tardar més per no tenir el mateix atractiu que els demés.

Es van sol·licitar voluntaris per a l'acte del lliurament de claus i també vam demanar els quilos de pólvora per al "disparo".

Els llocs i càrrecs desempenyats queden annexos a aquesta crònica amb un treball informàtic que prepara el secretari Jordi Reig.

El sorteig de les imatges de Sant Jordi es va distribuir així: el de individus per a Carlos Giner Lara, el d'infants per a Mauro Reig Orquín i el de socis protectors per a Francisco Javier Ferri Ferrero.

Com de costum, el mateix dia de l'Assemblea es va celebrar un "ensayo" per la nit en la filà. Aquest "ensayo" és l'últim de l'any fester.

En el trofeu de filaes que es juga al llarg de la Semana Santa, la filà va participar-hi en les modalitats de futbol sala i bàsquet. El sentit de participació va imperar al llarg de la competició però no vam poder aconseguir cap triomf important. En futbol vam passar a la segona fase i en bàsquet vam aconseguir guanyar un partit. Esperem millors resultats per a l'any que vinent.

El 16 d'abril va ser la data del calendari fixada per a la celebració de la Glòria Oficial de la ciutat que no va patir cap modificació. El Glorier de l'Hospital sí que en va haver de patir alguna, ja que va anar primer a l'"Asilo de Ancianos Desamparados de San José" i després al Preventori "Mariola la Asunción", convertit avui en Residència Mariola per s'hi ha traslladat els ancians i malalts de l'Hospital d'Oliver.

L'esplèndid dia que va eixir va fer lluir la Glòria en la ciutat i va acompanyar també a tots els alcoians que es van desplaçar al Preventori.

Com tots els anys, vam celebrar el berenar del dia de la Mona i més tard l'entraeta pel carrer Sant Nicolau.

El dia següent, 17 d'abril, segon dia de Pasqua, va eixir al carrer la Glòria Infantil. El nostre glorier, després de prendre la primera comunió en l'Església de Santa Maria, va acollir els xiquets i xiquetes de la filà oferint-los l'esmorzar especialment preparat per a ells. Juan Ignacio Gonzalo va obsequiar a tots els seus amiguets amb una simpàtica lampareta-flexa que simulava una bota.

Els Gloriers majors i l'infantil van realitzar la visita al Santuari de Maria Auxiliadora, on, en l'Altar de Sant Jordi, van rebre les paraules del Director de la Casa i es va cantar la Salve.

Enguany només hi havia tres dies laborables per a realitzar entraetes. El sorteig realitzat en l'Associació ens va deparar una sort molt dolenta havent d'entrar el darrer dia, el dijous 20, en l'últim lloc, a les 12 de la nit, pel carrer Sant Llorenç. De tota manera hi va haver molta gent participant eixa nit en la filà i un bon nombre d'alcodians va formar en l'entraeta fins a les dues de la matinada.

Des del dia 16 fins al 20 d'abril i aprofitant els dies festius en el calendari escolar, vam poder montar sense problemes la infraestructura del pati sense cap tipis de pressa i amb la col.laboració del Grup Scout Brownsea del col.legi.

El Dia dels Músics, la Banda de Penàguila va participar en la desfilada fins la Plaça d'Espanya i posteriorment, amb tota la filà, en la degustació de l'olla, preparada per Herminio Álvarez i Víctor Pastor amb la col.laboració de Felo Carbonell i Antuan Vicedo.

Va haver divisió d'opinions pel que fa al trajecte que s'hauria de realitzar l'entraeta posterior. Es va comentar majoritàriament que es deuria intentar eixir pel carrer Sant Nicolau, encara que això obligava a sacrificar les persones necessàries per a agafar lloc en la cua que hom forma en la Font Rodona.

Malgrat les poques seguretats metereològiques, el Dia de les Entrades presentava a trenc d'alba bones perspectives. Els primers dianers estaven preparats a l'hora en punt al carrer Sant Nicolau i Juan Luis González Recio com a "cabo" de l'arrancà va conduir perfectament, els seus dianers sota les notes de la marxa "Alcodianos" del mestre Rafael Giner.

A causa d'ocupar el segon lloc en l'Entrada, es va servir l'esmozar a primeres hores del matí donant pressa a la gent per a que estiguera tot el món preparat després del Capità de la filà Aragonesos.

La desfilada es va preparar com consta en l'annex, davant de l'esquadra anaven els components de la segona part de la mateixa. Tots ells portaven arma de metal i escut a la part davantera.

El canvi es va realitzar a l'altura del carreró de Don Simó, on no es va perdre gens de temps en formar els individus de la segona part darrere de la primera part i aquestos van eixir per parelles cap als costats.

L'escut davanter va resultar molt bé, però es va deixar notar excessivament l'absència de la capa blanca de seda a la qual estem acostumats. Després d'arreglar opinions, la Junta deuria d'estudiar la possibilitat que els esquadrers desfilaren amb aquesta capa blanca, confeccionant-se les que facen falta per a dotar els 22 components, o bé cercar una altra alternativa que hom considerés millor.

El lliurament de claus al Capità el va realitzar Ignasi Santacreu Balaguer, a qui va acompanyar fins la carrossa la xiqueta Cintia Segura Alberola, vestida amb el "traje" d'alcodiana, que portava en el coixí les claus, fins el moment que Ignasi les va arreglar i les va pujar a la carrossa lliurant-les al Capità Aragonés.

L'acte va resultar força lluit i caldria estudiar la possibilitat de mantenir-lo així, donant protagonisme a un xiquet i una xiqueta.

El governador de la Plaça, representat per Antuan, que ho fa a peu i per decisió pròpia, a causa de les diferències que va mantenir amb un cavall fa alguns anys, va exercir el seu paper amb gran dignitat.

La Banda de Panàguila va acompanyar l'esquadra, gaire bé, tot el temps amb la marxa Bnonus Christianus del mestre Ferrero.

Un detall que va resultar molt simpàtic va ser la iniciativa de diversos alcodians que van aportar a la desfilada un bagul on estaven els seus fills de curta edat.

La desfilada la tancava el cop a peu, Toni Vilaplana, acompanyat per xiquetes alcodianes i seguit de la carrossa final, en la qual anava el nostre Primer Tro d'Honor, Felo Carbonell amb xiquets i xiquetes alcodians més xicotets.

A l'hora del dinar, enguany es va encertar en la preparació de dos menús, un per a servir-se de forma ràpida, per a facilitar a la gent que volguera presenciar l'entrada de moros, ho pogués fer, i un altre més abundant sense cap urgència horària. El sopar i el ball amb la disc-mòbil contractada va tancar el primer dia de festa, fent-se notar amb bastant intensitat la baixada de temperatures que per la vesprada es va produir en la ciutat.

L'empijorament del temps, que es va iniciar el dia anterior, va culminar amb una forta pluja caiguda durant tota la nit, que va persistir a primeres hores del Dia de Sant Jordi y que va obligar a suspendre la realització de la Diana Infantil, quedant-se la nostra infantesa sense poder desfilat.

A l'hora de la Processó de la Relíquia, va cesar momentàniament la pluja podent-se celebrar. Però, novament, el cel es va cobrir de núvols i va començar una persistent pluja que va impedir la eixida pel carrer de la filà, després de la benedicció de Sant Jordi que es va portar a efecte en la missa

de dotze en el Santuari de Maria Auxiliadora. Enguany, ja que els Marraskechs tenien l'Alferis moro, no van realitzar, com és tradicional, la benedicció del seu Sant Jordi en la mateixa missa i per això ho vam fer en solitari, fent-se un po més notòria l'absència d'alcodians en aquest acte. La benedicció es va realitzar en l'Altar de Sant Jordi i va ser tret pels infantils de la filà i depositat en la secretaria per al seu posterior lliurament al beneficiat.

El dinar del dia de Sant Jordi va reunir una gran quantitat d'alcodians amb les seues famílies, però sense arribar al complet. La posterior sobretaula amb el café, el confeti i el repartiment de regals es va prolongar fins les sis de la vesprada.

El temps va ser molt variable sense arribar a posar en perill la celebració de la Processó General, a la que va assistir un nombre molt escàs d'individus alcodians (23 exactament) reforçats per cadets i infantils. Aquest nombre tant baixet d'assistents deu obligar la Junta a prendre mesures per tal d'assegurar la presència d'una major quantitat d'alcodians en la processó.

També el sopar-ball del Dia de Sant Jordi va registrar temperatures molt baixes, la qual cosa va obligar els comensals a no llevar-se les prendres d'abric les prendres d'abric. Tenint en compte l'excepcional temps que vam patir, especialment els dos últims dies de festa, hem de felicitar a tota la gent que va tolerar i comprendre perfectament aquest fet, respecte al qual, la filà no podia fer res.

L'escàs nombre d'alcodians que va anar a l'esmorzar el Dia dels Trons va ser directament proporcional a l'escàs menjar que va servir el "Triángulo" per a aquesta ocasió. A banda d'escàs, mal preparat; això va fer que la junta prenguera bona nota per fer-li-ho constar així als rebosters. Aquesta queixa es va sumar també a la deficient elecció dels menús dels sopars dels dies 22 i 23 què van ser repetitius i poc variats. Les queixes van ser acceptades i reconegudes per l'empresa.

Per al "disparo" havien sol·licitat pólvora 60 individus, què van complir de sobra el seu paper en l'acte del matí.

Cal dir que la quantitat de 3 kilos que es reparteix per persona resulta escassa per a molts, i per la vesprada es va notar que a partir de la meitat, els trabucs anaven acallant-se per manca de pólvora. Caldria que la junta recomanara que es revisaren els dispensaris de pólvora per a que es carregasen menys grams en cada tir perquè el que s'introdueix dins del trabuc de més es perd sense aconseguir més tro.

Val a dir que, després de molts anys sense que ens faltaren a tots les tovalletes perfumades per a refrescar-se i netejar-se de pólvora la cara i les mans, enguany, per un oblit lamentable no van estar presents a la fi del “disparo” del matí. Un vot de censura per a aquest alcodià de qui callem el seu nom per vergonya pròpia.

L’aperitiu, servit al carrer, davant de l’Antigua Sevilla seguint la tradició, i el dinar en la filà, van estar molt bé.

Per a acabar el dia, alguns alcodians no van renunciar als soparets i la Plaça d’Espanya va reunir a un sofert nombre d’ells, així com en l’entraeta protagonitzada per integrants del montepio “El Tro”. Tot açò, volent allargar allò que no es pot.

La festa va acabar sense remei.

Les festes més fredes en moltes dècades.

No va ser la pluja la protagonista encara que va estar present moltes vegades. El protagonista va ser el fret hivernal que ens va caure damunt.

Els anys passen i cada vegada que sumem un en antigüetat, també ens porta la crua realitat de la desaparició d’homes que ho van ser tot per a la filà i que ens han honrat formant-ne part.

La primera absència que vam haver de lamentar va ser la de Julio Iváñez Martinet, Primer Tro d’Honor de la filà com a premi als nombrosos anys que va estar ocupant aquest càrrec, en va ser fundador i, fins l’últim moment es va sentir, amb la seua família, alcodià. Prova d’això és l’herència que ens ha deixat en el seu fill Jordi.

La segon absència que ens va venir va ser la de Alejandro Martínez Llopis, “Chambra”. Número uno de la filà, ex-primer tro i ex-membre de la junta directiva de l’Associació com a vocal primer tro, Alcodià d’Honor, que ens ha deixat però que romandrà amb nosaltres mijançant els seus fills Alexandre i Jordi.

I per últim, i en els dies precedents a les festes, també vam rebre la notícia de la defunció de Rafael Ferrándiz Soler, Alcodià fundador i un dels principals promotors actius de la fundació de la filà pel seu càrrec de President de l’Associació d’Antics Alumnes en l’any 1959, any en què es va gestar l’anomenada fundació. Home lliurat al servei dels demés a través de la Fraternitat dels Malalts a la qual durant molts anys la filà va acompanyar després de l’Entrada i, especialment dedicat al Banc de Sang de Maria Auxiliadora què es va fundar amb membres majoritàriament de la filà. La filà el va proposar com a Veterà Fester en aquest últim any 94-95.

A tots ells els desitgem que gaudisquen ara permanentment de la festa que Sant Jordi els prepare en el cel.

Per Alcoi i per Sant Jordi! Visca Sant Jordi!

Adolfo Seguí Olcina
Cronista